

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

rala ločiti. Mudi se, ti pa še nisi popolnoma zdrav!"

"Winnetou bo na veliki vodi prej ozdravel ko v tej veliki hiši!"

Potoval bom s teboj. Kedar kreneš na pot?"

Izognil sem se vprašanju.

"Tako kmalu se menda ne."

"Pa si pravkar dejal, da se mudi —!"

"No, pa naj povem resnico! Samega me ne pustiš oditi, da pa bi tebe vzel s seboj, o tem kar govoriti nečem. Preslab si še, bolezen bi se povrnila in nevarnejša bi bila ko prej."

Toda slabo sem naletel.

"In vendar pojdem! Tako hočem!"

Moj brat naj poizve, kedar odpluje prvi parnik v New Orleans! Z njim bomo potovali. Howh!"

Ako je Winnetou povedal to indijansko poudarno besedo, ki pomeni isto kakor naš amen, je bil vsak izgovor in ugovor zaman. Tako se je moralo zgoditi, kakor je rekel.

Vdal sem se.

Štiri dni pozneje smo se vkricali. Razume se seveda, da sva z Emeryjem vse ukrenila, kar bi Winnetouu kolikormogoče olajšalo potovanje po morju.

Pa najina skrb ni bila potrebna.

Zgodilo se je, kakor je Winnetou napovedal. Čim bolj smo se bližali obalam njegove domovine, tem hitreje je okrevljal. Kar čudili smo se. In ko smo prispeli v New Orleans, je bil čvrst in zdrav in močen ko kedar prej.

Ni mi treba omeniti, da je tudi Emery potoval z nama. Ni bil sicer neobhodno potreben za pričo, le dobro je bilo, če je bil tudi poleg, pa zanimalo ga je, kako se bo zadeva razvijala, in njegova stara želja po vedno novih doživljajih mu ni dala miru. In tudi hrepenenje po divjem zapadu ga je vlekel čez veliko vodo. Kaj stane potovanja, za tem tak bogataš seveda niti vpraša ne.

Nastanili smo se v hotelu in še tisti dan sem šel iskat odvetnik Freda Murphya. Sam sem šel, ni bilo potrebno, da bi ga nadlegovali kar trije.

Kmalu sem ga našel. Po obseznosti njegovih pisarniških prostorov in po obilnem številu čakajočih klientov sem sklepal, da je Fred Murphy slovit odvetnik in da ima mnogo posla.

Dal sem slugi karto in mu naročil, naj me napove. Prepričan sem bil, da me bo dal takoj poklicati.

Pa sluga se je vrnil, molče pokazal na stol, čes, naj sedem, pa nič ni rekel, naj takoj vstopim.

Razočaran sem ga gledal.

"Ali je Mr. Murphy videl mojo karto?" sem ga vprašal.

"Yes!"

"Kaj je rekel?"

"Nothing."

Čudil sem se.

"Nič —? Saj me vendar pozna —!"

Malomarno je skomignil.

"Well —!"

"In moja zadeva je zelo važna in nujna!"

Pojdite pa mu povejte, da prosim, naj me nemudoma pokliče!"

"Well —!"

Leseno se je obrnil in izginil za vrati svojega gospoda.

In ko se je spet vrnil, me niti pogledal ni, ko oknu je stopil in malomarno gledal na ulico.

Še huje sem se čudil.

Nekaj časa sem čakal, če bi me Murphy le dal poklicati, pa stopil k slugi in dejal:

"No, kaj je rekel Mr. Murphy?"

"Nothing."

Res zavzel sem se.

(Dalje prihodnjič)

Sodnica Lillian M. Westropp, ki uraduje na mestni sodnji že zadnjih 10 let, je kandidatinja za ponovno izvolitev 4. novembra. Radi svojega odličnega rekorda in dolge izkušnje kot sodnica zasluži podporo vseh državljanov.

Sodnica Westropp je bila imenovana na mestno sodnijo po governerju White v letu 1931. To je bila tretja ženska, ki jo je doletela taka čast. Izvoljena je bila na mestno sodnijo leta 1933 in ponovno izvoljena 1935, obakrat z veliko večino.

Uspehi sodnice Westropp so največ radi tega, ker tako dobro pozna težnje preprostih ljudi. Ona verjame v človeške postave, ne pa samo v mrzle zakone. Sodnica Westropp se je vedno zlasti zanimala za probleme narodnih grup ter je skušala njih zadeve vedno rešiti na razumen način.

Radi tega si je tudi pridobila zaupanje preprostih ljudi. Na podlagi svojih odličnih uspehov kandidira sodnica Westropp za ponovno izvolitev.

Sodnik Virgil J. Terrell je ponovno kandidat za mestnega sodnika in s tem je rečeno, da je kandidat eden najmožnejših sodnikov, kar jih je še kdaj bilo na sodnji našega okraja. Sodnik Terrell je bil aktiven v javnem življenju v našem mestu več kot četr stoletja.

Svoje politično udejstvovanje je pričel kot državni poslanec in potem kot državni senator. Nato pa je bil ponovno in ponovno izvoljen mestnim sodnikom mesta Clevelanda. Ves čas kot sodnik se je izkazal kot resnični poznavalec postav in nepristranski sodnik.

Kot o državnem poslancu pravi Clevelandska delavska federacija sledeče: "Sodnik Virgil J. Terrell je eden najboljših informiranih advokatov v Clevelandu. Vedno je zastopal delavske interese v postavo-daji."

The Cleveland Press: "Sodnik Terrell je eden najboljših, če ne najboljši sodnik na mestni sodnji."

DEFEND THE HOME FRONT

COMMUNITY FUND
23rd CAMPAIGN FOR 100 AGENCIES

nik Terrell je eden najboljših, če ne najboljši sodnik na mestni sodnji."

The Cleveland News: "Sodnik Virgil J. Terrell je kot podoba pravičnosti na vseh treh instancah okrajni sodnik."

Cleveland Plain Dealer: "Sodnik Virgil J. Terrell, se je vselej kot sodnik izkazal zmožnega in poštenega ljudskega služabnika."

Advokatska zbornica, ki je razposlala na odvetnike, ki so člani te zbornice, vprašalne po-le glede njega in odgovor je bil, da je dobil sodnik Terrell izredno veliko večino, katera izreka zaupanje v njegovo zmožnost za ta urad.

Sodnik Virgil J. Terrell je ponovni kandidat za mestnega sodnika, katerega urad sedaj zavzema in zato se vam priporoča v ponovno izvolitev 4. novembra.

Volilec v 23. vardi

Dan za dnevom čitamo v naših časopisih naznanila in priporočila volivcem in vsak dopisnik toplo priporoča izvolitev Frank J. Lausche za župana mesta Cleveland.

Brezdvomno se zavedamo vsi Slovenci, da Lausche mora dobiti vsak slovenski glas 4. novembra. Mnogo bi človek lahko napisal o zmožnosti, lojalnosti in korajžji tega našega korenjaka, ki bo prihodnji župan mesta Cleveland, toda ker se dnevno toliko piše o njem, jaz ne bom drugega napisal kot to,

da vsak državljan, ki se zaveda pravic in svobode, ki so mu dane v Združenih državah in ki hoče napraviti red in očistiti mestno hišo, naj gotovo gre v volivno koč prihodnji torej in odda svoj glas za FRANK J. LAUSCHE-TA.

Kot župan mesta Cleveland bo nemogoče Lauschetu doseči svoj cilj, ako se ne bomo zavedali državljanji, da je treba izvoliti dobre zastopnike v mestno zbornico. Mi v 23. vardi imamo zelo zmožnega, energičnega in poštenega zastopnika v mestni zbornici sedaj. V mislih imam Edward J. Kovačić-a in nič več kot prav ni, da mu izkazemo naše zaupanje s tem, da ga ponovno izvolimo. On zastopa iste principe in ideale kot naš Frank J. Lausche.

EDWARD J. KOVAČIČ se je boril, da bi se odpravilo davke za kanalizacijo (sewage) iz vodnega računa, ker dobro ve, da bi to koristilo malim posestnikom in da bi se več obdavčilo posestnike velikih poslopij v mestu, ki rabijo malo vode, akoravno so njih poslopja velike cenjena. Vedno je glasoval, da bi mesto nabavilo ulično železnico, da bi se s tem znižala voznina in se bi ljudem dala boljša transportacija.

EDWARD J. KOVAČIČ se je vedno boril za izboljšavo naše varde. V dokaz mu služi: na novo tlakana E. 79. cesta; avtobusi na E. 79. cesti; boljše razsvetljava na cestah; zasajanje dreves ob cestah; poprava cest, itd. Vedno je podpiral predlo-

Razno orožje, ki je bilo zaplenjeno številnim banditom, so navadno vrgli v morje. Zakladniški department pa je sedaj določil, da se ga pošlje v Anglijo. Zbirko tega orožja nam kaže gornja slika.

Dovolj vsega. Korporal Robert Close iz Hagerstown, Md., katerega nam kaže gornja slika je v popolni "ratni spremi" na velikih vojaških manevrih v Chesterfield, S. C.

ge za izboljšavo delavskih razmer.

EDWARD J. KOVAČIČ je indorsiran od vseh treh angleških dnevnikov: The Cleveland Press, The Cleveland Plain Dealer in The Cleveland News.

Torej na podlagi tega rekorda je upravičen, da ponovno dobi naš glas.

Toplo vam priporočam, da oddaste svoje glasove za Lausche in Kovačića, ker s tem boste oddali svoj glas za dobro mestno vodstvo.

V petek zvečer, 31. oktobra, se vrši zelo važna seja v glavnem uradu demokratske stranke na 6724 St. Clair Ave. in vsak, kdor želi na en ali drugi način pomagati na volivni dan ali prej, akoravno mu čas dopušča samo za par ur, naj se gotovo udeleži te važne seje.

John H. Gornik, Jr., vardni vodja 23. varde.

Volite Jugoslovana

Euclid, Ohio. — Edini neodvisni kandidat za mestno zbornico v Euclidu je Michael J. Boich, ki kandidira v 3. volivnem okraju. On je hrvatske narodnosti. Vsi, ki hočete voliti za njega, si zapomnite to: Vi lahko volite za vašo stranko s tem, da napravite križ v krogu, toda obenem lahko volite tudi za Michaela J. Boicha, katerega ime najdete v zadnji vrsti volivnega listka. Pred njegovim imenom napravite križ, pa ste ga volili. — Lahko pa volite za njega tudi na sledeči način: Prečrtajte s svinčnikom ime strankinega kandidata. S takim črtanjem ne volite za kandidata stranke, ampak volite za Michaela J. Boicha kot koncilmana v tretji vardi ali volivnem okraju. Rabite en ali drugi način, tako je določil volivni odbor in edino tako je pravilno. Zato ne verjemite drugim, ako vam pripovedujejo drugače.

Mrs. J. Grdina.

Noč med pogani

Luskinasto se svetlikajoča črta je ostajala za nami na neizmernem Velikem Oceansu, ko smo pluli s patrolno ladjo mimo Melanezijskih otokov in otočev južno od Nove Gvineje. Na levi je polzela sončna obla v tajinstvene modro zelene globine premetajočih se voda, a z druge strani so se zlivali oranžno rumeni in rdeči oblaki v druge, večje, vijoličaste in žareče sive in tvorili neizmerno krasno barvno skupino nad obzorjem. Končno je sonce zatoniло, le niansa rdeče barve je za nekaj časa ločila noč od dneva. Zatem je nebo potemnilo in zavladala je noč. Sedela sva s prijateljem, poveljnikom broda na krovu in kramljala. Zakasneli galebi so se aluminijasto belo bleščali v medli mesečini. Črne pošasti so se vile med valovi, med tem ko mi je prijatelj pripovedoval o otokih, mimo katerih smo vozili, o njih prebivalcih, njih šegah in divjaški kulturi. Posebno me je zanimalo opisovanje brezimnega otočja v skupini Tukupid. Še se je nočna tančica zvijala med spiralami sajastega dna ladje, ko smo pristali v bližini otočja. Stisnila sva si s prijateljem roke, potem ko mi je zagotovil, da se vrne drugi dan. Čoln me je odpeljal na obrežje. Tu sva z malajskim spremljevalcem še dolgo mahala za odhajajočo ladjo, dokler ni izginila v neprodirljivi sivini prebujajočega se jutra.

Žive duše ni bilo na izpregled, le nebroj ptic je žvrgolelo v temno zeleni goščavi mehke melodije. Čez poševno vejo sva napela platno in pod ta primitiven šotor pospravila stvar. Kamor sem se ozrl, sem videl same kokosove palme in ogromna figova drevesa, posebno vrsto figove rastline, ki je bila prav za prav otviljalka.

Kot priliznjena in hinavska ljubica se privije na nič sluteco palmo, se počasi vzpenja po njej, a ko prilize do vrha, spu- sti svoje veje do tal, tu se zakoreninijo ter poženejo nove mladike. Tako zraste ogromna drevesna skupina, a revna palma v njeni sredini gineva in slednjič strohni.

Medtem je sonce neusmiljeno pritisnilo in iz vlažne zemlje izžemalo oblake hlapov, ki so se vili proti nebu kot srebrna tančica ter ovijali krone bližnjih vrhov že ugaslih ognjenikov. Z Malajcem sva se pripravila na odhod, da pregledava otok. Naglo sva stopala med prašumo, med gostim grmičevjem in visoko travo. Dobro izhojena steza je zavila sunkoma na levo. Pred nami je ležala širša kotlina, a na dnu majhno jezero. Okrog in okrog je obdajala goščava ta gorski biser kot nekak smaragdno zelen oroč. Bregovi jezera so me spominjali na stare gradove in razvaline v senci orjaških dreves. Tu je bilo polno stopnic in vijug, oken in stolpov, katere so tvorile same čudovite ovijalke najbolj fantastičnih oblik. Od vrha kron do mirne vodne gladine so visele prekrasne, tišočbarvne, na nemogoče načine prepletene cvetlične preproge in se majestetično zibale v rahlem zefiru, ki je z nežnim dihom poljubljaj safirno modro vodo. Omamljen od opojnega vonja neštivilnih lotosovih cvetov, sem v okencu uzrl dvoje žarečih oči. Hotel sem že pole- teti čez jezero ter se vzpeti po ovijalkah, ki so s prelepim cvetjem visele kot zlati lasje goz- dne vile z okenca, za katerem sem domneval začarano prince- so, ki čaka odrešilnega poljuba. Za trenutek sem se streznil, po- grabil daljnogled ter opazoval čudno bitje, ki se je premikalo iz okenca v okence, skakalo od veje kot opica, a bil je človek. Pred seboj sem imel opičjega človeka plemena Yade-Sumba. Dalje prihodnjič

MALI OGLASI

Stanovanje se odda
Odda se stanovanje 5 velikih sob, zgorej. Vprašajte na 5407 Stanard Ave. (256)

Zimska jabolka
Naprodaj imamo fina zimska jabolka. Zglasite se pri Val. Mavko
North Dayton Rd., Madison, O. Route 84 (255)

Delo dobi
Delo dobi deklet, ki ima izkušnje v modni trgovini. Zglasite naj se v Grdina Shoppe, 6111 St. Clair Ave. (255)

Tri sobe se oddajo
Tri sobe, spodaj, se oddajo paru. Stanovanje se nahaja na Holmes Ave. Pokličite Liberty 0781. (255)

Delo se dobi
Takoje se sprejme dve strežkinji. Stalno delo, dobra plača. Vprašajte pri Black Whale Tavern 3839 Payne Ave. (254)

Stanovanje išče
Dekle išče kuhinjo in spalno sobo s pohištvom ali brez, najraje med 60. in 76. cesto, med St. Clair in Superior. Kdor ima kaj primernega, naj pusti naslov v uradu tega lista. (254)

FOR DEFENSE

BUY UNITED STATES SAVINGS BONDS AND STAMPS

ON SALE AT YOUR POST OFFICE

MIRKO BRODNIK:

Ljubezen ne umre

Ko ga je otrok zagledal, se je pomiril. Nekoliko začudeno je izprva strmel vanj, saj ga že dolgo ni videl potem pa se mu je počasi menda le vrnil spomin in zasmejal se je. Andrej se je sklonil k njemu in ga poljubil. "Srečen si, sirotek, ko še ne veš, koliko je hudega na svetu." Ta otrokov smeh mu je bil bolj v tolažbo kakor vse dobre besede, ki jih je slišal prejšnji večer pri prijatelju in zdaj pri Mariji in botri.

Dopoldne je prišla Kačarica. Začudila se je, ko je videla, da je Andrej že tu in sočutno mu je stisnila roko.

Ni je mnogo izpraševal. Kaj naj bi bil tudi rekel, saj je že vse vedel? Samo zaradi materje jo je vprašal.

"Prvi dan po ognju je bila vsa iz sebe, zdaj pa ji je že bolje. Pri njej sem bila snoči..." "Kaj pa je rekla?"

"Izprva še skoraj govoriti ni mogla. Vidi se siroti, da mora hudo trpeti. Potem pa je dejala, da bi rada videla tebe."

"Saj pojdem k njej. S seboj jo bom privedel. Botra mi je že dovolila."

"Najbolje bo to zanjo. Prišla bo iz okolice, ki jo je vajena in ki ji zbuja same neprijetne spomine. Kdaj pa misliš iti?"

"Še danes. Če ste tudi vi namenjeni nazaj, pojdeva lahko skupaj, da bo krajša pot."

"Prav. Po kosilu."

Botra je med tem že pripravila za Podbregarico sobico na podstrešju. Že dolga leta ni tam nihče stanoval. Precej časa je potrebovala, da je pometla ves prah in vse pajčevine, ki so se bile nabrale. Marija ji je pri delu pomagala. Kačarica pa je poskrbela v kuhinji za kosilo.

Andrej je nesel otroka pred hišo na solnce. Malček je bil danes nenavadno živ. Neprestano je silil na tla. Spustil ga je v travo, kjer je kobacal in se preobračal.

Sedel je zraven njega. Nekaj časa je opazoval Ivančkovo igranje, potem pa mu je misel ušla drugam. Sam ni vedel, kdaj je začel misliti na vse, kar se je bilo zgodilo, kar je šel od doma k vojakom.

Koliko je moral prestati! Koliko skrbi, in tako malo, malo lepega! Marijin beg od doma, smrt njenega očeta, odkritje, da se nahaja Marija pri botri in ne v Zagrebu, — potem poroka, — uničenje doma, — očetova smrt... Vse drugo za drugim in neodvrtljivo! Koli-

ko življenjskih izkušenj, ki jih ne bo mogel nikoli pozabiti! Kako so ga utrdile! Da, če bi se bili dogodki drugače zasukali, odigrali v drugačnem vrstnem redu, bi ga bili morda še strili, zdaj ga pa ne more nič tako hudega več doleteti, da bi ga uničilo. Razen če bi Marija...

Ne, na to pa ne sme misliti, to se ne sme zgoditi. Zdaj mora biti konec preizkušenj, dovolj jih je že bilo, zdaj mora priti še sreča v miru, ki tako hrepeni po njej. Saj jo je pošteno zaslužil po vsem trpljenju, ki je padlo na njegovo glavo.

Zdajci ga je otrok zbudil iz premišljanja. Iznenada je zavekal.

"Kaj pa je, Ivanček?"

In sam se je moral posmejati, ko je videl, zakaj otrok joka.

Majhna zelena žaba je priskakljala od nekod in obstala pred njim. Ko jo je otrok opazil, je segel po njej, misleč, da je kakšna igrača. Toda ta nesrečna igrača je odskočila in se pognala na njegovo ramo, potem pa dalje svojo pot.

"Saj ni nič hudega, Ivanček," je potolažil Andrej svojega otroka.

Toda otrok se ni mogel pomiriti. Ta prvi doživljaj ga je tako pretresel, da ga je moral Andrej odnesti v hišo k materi. Šele v njenem naročju je nehalihteti.

Po kosilu sta Kačarica in Andrej odšla v Zabukovje. Pot se je obema neznansko vlekla. Ni sta našla pravega pogovora. Ko sta zagledala prve hiše domače vasi, sta se oba kar oddahnila.

Andrej svoje domače hiše, oziroma njenega pogorišča ni videl, ker je bilo skrito med drevjem. Opazil pa je od daleč nekaj rjavih drevces, ki jih je bil ogenj osmodil. Nekaj ga je stisnilo pri srcu.

Najprej sta šla na Kačarjev dom. Srečala sta več ljudi. Vsi so Andreja pomilovalno gledali, toda z njim ni izpregovoril nihče niti besede.

S Kačarjevega doma sta se odpravila k sosedu, kjer se je zdaj mudila Andrejeva mati.

Čedalje počasnejši je postal Andrejev korak, ko sta se bližala hiši.

Kaj naj materi reče? S kakšno besedo naj stopi pred njo? Morda je tudi ona prepričana, da je on vsemu kriv?

Ko sta stopila čez prag, je šla Kačarica naprej.

"Hej, Podbregarjeva!" je zaklicala.

Dolgo ni bilo odgovora. Potem so se odprla vrata v izbo in na pragu se je pokazala Podbregarica.

Andreja je zbolelo, ko jo je opazil. Kako zelo se je v kratkem času izpremenila. Prej je bila tako močna, da ji nihče ni bil mogel prisoditi petdeset let, zdaj pa iznenada takšna izprememba! Kar v dve gubi je zlezla in njeni lasje, med katerimi

je bila prej le tu in tam kakšna srebrna nit, so že skoraj docela osiveli.

"Mati!" je vzkliknil Andrej z drhtečim glasom.

"Ali si prišel?" mu je tiho rekla in mu podala roko.

"Da, prišel sem, takoj ko sem zvedel..."

"Nisi pričakoval tega, kaj me," je mrtvo dejala. "Tudi jaz ne. Mislija sem, da bomo morali beračiti, toda kaj takšnega, ne..."

Ob spominu na vse strahote, ki jih je morala doživeti, so jo obile solze. Andrej ji je položil roko na ramo.

"Mati, nikari ne mislite na to. Takšna je bila pač božja volja... Pokoriti se ji moramo..."

"Vem..."

"Saj še ni vseh dni konec. Morda se nam bo še kdaj boljše godilo. Zdaj pojdete z mano..."

"Kam? Ali se ti ne bo treba več vrniti k vojakom?"

"Moral bom se iti, toda vas ne bom pustil tu, kjer bi vas vsak kamen spominjal na trpljenje, ki ste ga morali prestati. K moji botri pojdete. Govoril sem že z njo in rada vas bo sprejela. In k moji ženi..."

"K tvoji ženi?" je medlo od-

vrnila Podbregarica. "Ne vem, ali me bo kaj prijazno gledala?"

"Ne bojte se mati. Ne sodite je tako. Dobra je. Če bi jo bil oče bolj poznal, ne bi bilo tega, kar se je zgodilo..."

"Kdaj naj bi pa šla?"

"Še danes, mati. Jaz pojdem zdaj še pogledat ostanke doma. Počakajte me, dokler se ne vrnem. Ne, ne, z menoj ni treba hoditi, preveč bi vas spet zadelo. Saj se kmalu vrnem."

Šel je, Kačarica pa je ostala pri njegovi materi.

S pobešeno glavo je stopal po poti, ki jo je bil nekoč tolikokrat prehodil. Vsak korak mu je bil zdaj bolečina.

Naposled je prišel na veliki ovinek, kjer se je prvič pokazal njegov dom. Časih je zagledal lepo hišo, krito s svetlo rdečo opeko, danes pa je videl samo ožgane zidove.

Počasi se je približal. Okna so bila vdrtla. Ograja je bila osmojena. Streha se je vdrla.

In tu notri počiva njegov nesrečni oče...

Zakaj je moral doživeti tako nesrečen konec? Zakaj se ni izpametoval ob pravem času in popustil? Saj je moral vedeti, da on, Andrej ne bo popustil, zaradi otroka, ki je bil na poti...

Zdaj je že stal pred razvalino. Molče, zamišljeno je potem šel okoli nje. Od nekod je prišel njegov tovariš iz šolskih let.

"Andrej, ali ti je hudo..." mu je sočutno rekel.

"Da, hudo mi je. In še bolj zaradi tega, ker bodo vsi mislili, da sem jaz kriv..."

"Ne, ne bodo mislili. Poznali so tebe in tvojega očeta tudi..."

"Ali so kaj razkopavali razvaline? Ali res niso dobili nobenega sledu?"

"Razkopavali so, toda če bi še malo bolje, bi se morda le dalo kaj najti..."

"Veš, kaj te prosim. Poišči nekaj ljudi in vse natanko poiščite. Morda... Jaz sam tega ne morem. Ne bi prenesel... Stroške vam bom plačal. Ali mi boš storil tu uslugo?"

"Bom, Andrej. Še danes bomo začeli. Ali ostaneš tu?"

"Še nekaj dni. Dalje ne morem, ker se moram vrniti k vojakom. Saj veš, da se tam ne smem zamuditi, ker so mi dali le kratek dopust. In če boste kaj našli, sporočite takoj h Kačarjevim. Še v župnišče pojdem morda in bom tam govoril, kaj naj storimo."

"Prav, velja," je odvrnil tovariš. "Preden bo ura, se bomo lotili dela. Saj ostaneš nočoj tu? Kje pa si sploh?"

"Pri svoji botri. Z nočjo pojdem tja. Če boste dotlej kaj odkrili..."

"Videli bomo. Vsekako ti bom sporočili..."

Čeprav je govoril Andrej čisto mirno, ga je vendar vsaka beseda, ki jo je bil izrekel, bo-

FR. MIHČIČ CAFE
7114 St. Clair Ave.
ENdicott 9359
6% pivo, vino, zganje in dober prigrizek. Se pripravljamo za obisk.
Odperto do 2:30 zjutraj

East 61st St. Garage
FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231
Se pripravljamo za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd.
KENmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

RE-NU AUTO BODY CO.
878 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNIK - M. ZELODEC
GLEnville 3830.

GAIETY BAR INN
16701 WATERLOO RD.

Opoldansko kosilo 20 centov. Vsak petek ribja pečenka 20 centov. V soboto kokošja pečenka. Vsak petek in soboto godba in ples.
Izbra finega zganja, piva in vina.
K obilnemu posetu vabita
JOHN TRČEK in FRANCES DOLINAR lastnika.

READY TO WEAR
Topcoats and Overcoats
Durable Fabrics18.95
Wide Choice of correct styles22.50
Plus distinction that only Brazis Bros. can give you.

MADE TO ORDER
SUITS, TOPCOATS22.50
and
OVERCOATS27.50

Brazis Bros. Clothes
6905 SUPERIOR AVE.
6122 ST. CLAIR AVE.
15602 WATERLOO RD.

DEFEND THE HOME FRONT

COMMUNITY FUND
23rd CAMPAIGN FOR 100 AGENCIES

Illustration of a woman holding a sign.

Illustration of a woman's face.

Illustration of a woman's face.

Illustration of a woman's face.

Illustration of a woman's face.

Illustration of a woman's face.

laseh. "Ne mislite zmerom samo na to."

Potem se je počasi vrnil proti vasi.

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

"Mati," ji je dejal. "Jaz bom moral do noči ostati še tu. Vi pa pojdete kar zdaj. Voz bom naročil, da vas bo odpeljal."

"Ne gre za stroške. Tudi zato pojdit, da boste še z dnevom prišli in povedali, da se vrnem jaz šele ponoči. V skrbih bi bili zaradi mene, če me ne bi bilo ob uri, ki sem jim jo rekel."

"Nerodno mi je, da bi kar sama prišla v hišo, ki je skoraj ne poznam."

"Ne skrbite zaradi tega, mati, saj sem vam rekel, da vas pričakujejo."

Potem je grenko dodal. "Saj je to zdaj moj dom, ko svojega več nimam."

"Zakaj je moralo to priti nad nas!" je vzkliknila Podbregarica in spet zajokala.

"Ne jokajte zdaj, mati," ji je velel in jo pogladil po osiveli-

lasi. "Potem se je počasi vrnil proti vasi."

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

"Mati," ji je dejal. "Jaz bom moral do noči ostati še tu. Vi pa pojdete kar zdaj. Voz bom naročil, da vas bo odpeljal."

"Ne gre za stroške. Tudi zato pojdit, da boste še z dnevom prišli in povedali, da se vrnem jaz šele ponoči. V skrbih bi bili zaradi mene, če me ne bi bilo ob uri, ki sem jim jo rekel."

"Nerodno mi je, da bi kar sama prišla v hišo, ki je skoraj ne poznam."

"Ne skrbite zaradi tega, mati, saj sem vam rekel, da vas pričakujejo."

Potem je grenko dodal. "Saj je to zdaj moj dom, ko svojega več nimam."

"Zakaj je moralo to priti nad nas!" je vzkliknila Podbregarica in spet zajokala.

"Ne jokajte zdaj, mati," ji je velel in jo pogladil po osiveli-

lasi. "Potem se je počasi vrnil proti vasi."

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

"Mati," ji je dejal. "Jaz bom moral do noči ostati še tu. Vi pa pojdete kar zdaj. Voz bom naročil, da vas bo odpeljal."

"Ne gre za stroške. Tudi zato pojdit, da boste še z dnevom prišli in povedali, da se vrnem jaz šele ponoči. V skrbih bi bili zaradi mene, če me ne bi bilo ob uri, ki sem jim jo rekel."

"Nerodno mi je, da bi kar sama prišla v hišo, ki je skoraj ne poznam."

"Ne skrbite zaradi tega, mati, saj sem vam rekel, da vas pričakujejo."

Potem je grenko dodal. "Saj je to zdaj moj dom, ko svojega več nimam."

"Zakaj je moralo to priti nad nas!" je vzkliknila Podbregarica in spet zajokala.

"Ne jokajte zdaj, mati," ji je velel in jo pogladil po osiveli-

lasi. "Potem se je počasi vrnil proti vasi."

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

laseh. "Ne mislite zmerom samo na to."

Potem se je počasi vrnil proti vasi.

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

"Mati," ji je dejal. "Jaz bom moral do noči ostati še tu. Vi pa pojdete kar zdaj. Voz bom naročil, da vas bo odpeljal."

"Ne gre za stroške. Tudi zato pojdit, da boste še z dnevom prišli in povedali, da se vrnem jaz šele ponoči. V skrbih bi bili zaradi mene, če me ne bi bilo ob uri, ki sem jim jo rekel."

"Nerodno mi je, da bi kar sama prišla v hišo, ki je skoraj ne poznam."

"Ne skrbite zaradi tega, mati, saj sem vam rekel, da vas pričakujejo."

Potem je grenko dodal. "Saj je to zdaj moj dom, ko svojega več nimam."

"Zakaj je moralo to priti nad nas!" je vzkliknila Podbregarica in spet zajokala.

"Ne jokajte zdaj, mati," ji je velel in jo pogladil po osiveli-

lasi. "Potem se je počasi vrnil proti vasi."

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

"Mati," ji je dejal. "Jaz bom moral do noči ostati še tu. Vi pa pojdete kar zdaj. Voz bom naročil, da vas bo odpeljal."

"Ne gre za stroške. Tudi zato pojdit, da boste še z dnevom prišli in povedali, da se vrnem jaz šele ponoči. V skrbih bi bili zaradi mene, če me ne bi bilo ob uri, ki sem jim jo rekel."

"Nerodno mi je, da bi kar sama prišla v hišo, ki je skoraj ne poznam."

"Ne skrbite zaradi tega, mati, saj sem vam rekel, da vas pričakujejo."

Potem je grenko dodal. "Saj je to zdaj moj dom, ko svojega več nimam."

"Zakaj je moralo to priti nad nas!" je vzkliknila Podbregarica in spet zajokala.

"Ne jokajte zdaj, mati," ji je velel in jo pogladil po osiveli-

lasi. "Potem se je počasi vrnil proti vasi."

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

"Mati," ji je dejal. "Jaz bom moral do noči ostati še tu. Vi pa pojdete kar zdaj. Voz bom naročil, da vas bo odpeljal."

"Ne gre za stroške. Tudi zato pojdit, da boste še z dnevom prišli in povedali, da se vrnem jaz šele ponoči. V skrbih bi bili zaradi mene, če me ne bi bilo ob uri, ki sem jim jo rekel."

"Nerodno mi je, da bi kar sama prišla v hišo, ki je skoraj ne poznam."

"Ne skrbite zaradi tega, mati, saj sem vam rekel, da vas pričakujejo."

Potem je grenko dodal. "Saj je to zdaj moj dom, ko svojega več nimam."

"Zakaj je moralo to priti nad nas!" je vzkliknila Podbregarica in spet zajokala.

"Ne jokajte zdaj, mati," ji je velel in jo pogladil po osiveli-

lasi. "Potem se je počasi vrnil proti vasi."

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

laseh. "Ne mislite zmerom samo na to."

Potem se je počasi vrnil proti vasi.

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

"Mati," ji je dejal. "Jaz bom moral do noči ostati še tu. Vi pa pojdete kar zdaj. Voz bom naročil, da vas bo odpeljal."

"Ne gre za stroške. Tudi zato pojdit, da boste še z dnevom prišli in povedali, da se vrnem jaz šele ponoči. V skrbih bi bili zaradi mene, če me ne bi bilo ob uri, ki sem jim jo rekel."

"Nerodno mi je, da bi kar sama prišla v hišo, ki je skoraj ne poznam."

"Ne skrbite zaradi tega, mati, saj sem vam rekel, da vas pričakujejo."

Potem je grenko dodal. "Saj je to zdaj moj dom, ko svojega več nimam."

"Zakaj je moralo to priti nad nas!" je vzkliknila Podbregarica in spet zajokala.

"Ne jokajte zdaj, mati," ji je velel in jo pogladil po osiveli-

lasi. "Potem se je počasi vrnil proti vasi."

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

"Mati," ji je dejal. "Jaz bom moral do noči ostati še tu. Vi pa pojdete kar zdaj. Voz bom naročil, da vas bo odpeljal."

"Ne gre za stroške. Tudi zato pojdit, da boste še z dnevom prišli in povedali, da se vrnem jaz šele ponoči. V skrbih bi bili zaradi mene, če me ne bi bilo ob uri, ki sem jim jo rekel."

"Nerodno mi je, da bi kar sama prišla v hišo, ki je skoraj ne poznam."

"Ne skrbite zaradi tega, mati, saj sem vam rekel, da vas pričakujejo."

Potem je grenko dodal. "Saj je to zdaj moj dom, ko svojega več nimam."

"Zakaj je moralo to priti nad nas!" je vzkliknila Podbregarica in spet zajokala.

"Ne jokajte zdaj, mati," ji je velel in jo pogladil po osiveli-

lasi. "Potem se je počasi vrnil proti vasi."

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

"Mati," ji je dejal. "Jaz bom moral do noči ostati še tu. Vi pa pojdete kar zdaj. Voz bom naročil, da vas bo odpeljal."

"Ne gre za stroške. Tudi zato pojdit, da boste še z dnevom prišli in povedali, da se vrnem jaz šele ponoči. V skrbih bi bili zaradi mene, če me ne bi bilo ob uri, ki sem jim jo rekel."

"Nerodno mi je, da bi kar sama prišla v hišo, ki je skoraj ne poznam."

"Ne skrbite zaradi tega, mati, saj sem vam rekel, da vas pričakujejo."

Potem je grenko dodal. "Saj je to zdaj moj dom, ko svojega več nimam."

"Zakaj je moralo to priti nad nas!" je vzkliknila Podbregarica in spet zajokala.

"Ne jokajte zdaj, mati," ji je velel in jo pogladil po osiveli-

lasi. "Potem se je počasi vrnil proti vasi."

K župniku ni šel, pač pa je stopil nazaj k materi.

NAGRADITE 27 LET ZVESTI JAVNE SLUŽBE
KOT SODNIK
IZVOLITE
VIRGIL J. TERRELL
sodnikom na mestni sodnici
v torek, 4. novembra

"Sodnik Virgil J. Terrell je kot spomenik postojanja na trgu in njih v tem okraju."
—The Cleveland Press

Reznor AFA Gas Heaters
Automatic Forced Air
Compact, self-contained, completely automatic forced air heaters with every feature of the most expensive central plant except size. Attractive in